

ΠΑΓΚΥΘΗΡΑΪΚΗ

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΙΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΚΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ ΤΩΝ ΠΟΘΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ ΤΟΥ ΚΥΘΗΡΑΪΚΟΥ ΛΑΟΥ

Ι Δ Ρ Υ Τ Η Σ

ΠΑΝ. Γ. ΚΑΣΙΜΑΤΗΣ

ΓΕΝ. ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΗΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΓΙΑΝΝΗΣ Γ. ΣΤΑΥΡΟΥΛΑΚΗΣ

ΔΕΛΤΑΙΟΥ 39

ΝΕΑ ΚΥΘΕΛΗ ΑΘΗΝΩΝ

ΤΗΛΕΦ. 821452

ΤΟ ΦΩΣ ΤΗΣ ΛΑΜΠΡΗΣ

Τραγική πορεία ο Γολγοθάς. Φωτεινός επίλογος η 'Ανάσταση. Χωρίς την αντίθεση αυτή ανύπαρκτη θάταν το λαοφάνο τέμα, και άγνωστη η μορφή της Λαμπρής. Χωρίς το σκοτάδι, άσυχνιόντους θα μάς άφηνε το Φως. Χωρίς τη νύχτα, τρομερά πληκτική η ημέρα. 'Αν έλλειπε η άσχημία, άπαράτηρη και χωρίς ύμνους θα περνούσε η άμορφία. Ούτε το καλό θα ξεχωρίζε, αφού το κακό θα μάς ήταν άγνωστο και κρυφό. Χωρίς το σταυρό, άσυνληπτή θα φάνταζε η Νίκη. Ούτε η 'Ανάσταση θαχε τη θεία όμορφιά της, αν δεν προπορευόταν η Σταυρική θυσία.

Ο θρίαμβος του Χριστιανισμού θεμελιώθηκε άδυσόλητα στην άρμονία τούτων των αντίθεσεων, που βγήκε από τη σκιά της άμαρτίας και το λυγισμό της ψυχής.

Στην αντίθεση αυτή — μουσικό της δημιουργίας — σπέρχεται η ήθικη τάξη και η Θεία άρμονία.

Το κυριό ποτήρι του πόνου, διαδέχεται το σωτήριο νάμα της λυτρώσεως. Γολγοθάς και 'Ανάσταση είναι οι δύο πόλοι της ανθρωπίνης ψυχής. Σταθμοί στην επίγεια ζωή του θανθρώπου, στάθμη άπαραίτητη για να διδάξουν παροδραματικά την ύπομνη και στις δικές μας συμφορές.

Ζει καθέννας μς ένα Γολγοθά, όπως όμοια ζει και μια 'Ανάσταση η καλύτερα μια έλπίδα ζωής γεμάτη από άνελπο φως. Δύο κόσμοι παλεύουν μέσα μας, όπως όμοια παύσαν — όχι στη Θεία — αλλά στην ανθρωπίνη ψυχή του Χριστού μς. Και στην πάλη τούτη, ίδιος πάντα είναι ο στίβος. Θα σταθούμε πρώτα στο λόγο κι ύστερα θα πετάξουμε ψηλά! Με το σταυρό στους ώμους θα προχωρήσουμε, και αδιάφοροι για τις ματαιώσεις και τ' ακάθιστα σπατάλια, θα σταθούμε ψηλά, σε ξάγαντη κορυφή δουλού για να χαρούμε το πέταμα, που θα γίνει μ' ένα σταυρό μεταμορφωμένο σε φτερούγες τρανής περσιτεράς. Και η μεταμόρφωση αυτή δεν θα είναι θάυμα. Θα είναι η πίστη και η μεγαλοσύνη της καρδιάς μας.

Ας μη ξεχνάμε, πως άγνάντια στο Γολγοθά είναι ύμνο μόνο το λάβαρο της άναστημένης ψυχής. Η Νίκη βρίσκει στην 'Ανάσταση. Σε μια 'Ανάσταση, που λαμπρύνει από την άγνωση, που δοκιμάζεται από το Γολγοθά, που κρύφεται με την κατάλυση του σκότους και που άναστατοκρίνεται στις έσωτερικές μας παρορμήσεις, στις ενδόμυχες άνησιές μας.

Καθάρτηριο της ζωής μας ο Γολγοθάς. Και η 'Ανάσταση λήτρωση και Φως. Στην αντίθεση αυτή του Θείου δώματος, βρίσκει κανείς όλη την ουσία του Χριστιανισμού. Αλλά και της ανθρωπίνης μοίρας την αλήθεια. Δικαιοσύνη, λοιπόν, οι δύο τούτοι σταθμοί, η καθαρότητα και το χαρούμενο τέμα, το μαρτύριο και η λήτρωση, η Μ. Παρορμήση και η Κυριακή της Λαμπρής, χαίρετιστηχαν από την έσχατσία μας με τους γλυκύτερους ύμνους.

Πλουσιότατος ο λεκτικός στολισμός των δυο Μεγάλων Ύμνων της Χριστιανισμένης. Η υπεράνθρωπη τραγωδία της πώλης του φωτός κατά του σκότους είναι πλημμυρισμένη από τις μουσικότερες και ήθικότερες έννοιες του Χριστιανισμού.

Η ημέρα της Λαμπρής, που έρχεται λυτρωτικά ύστερα από τη δοκιμασία της Βδομάδας των Παθών — μιάς Βδομάδας που συγγενεύει τόσο στενά με τα περισσότερα χρόνια της δικής μας ζωής — δεν είναι μια απλή γιορτή, αλλά ένας θριαμβικός Νίκης, που συγγενεύει πάλι με λίγες σπινές της ζωής μας, άξίες να μάς μεταφέρουν σ' άνοιχτους ορίζοντας χαράς και ελπίδας.

Μεγαλόφωνα τα αισθήματα της Λαμπρής απαιτούν για την κατανόησή τους μεγαλοφρονήση νικητή. 'Αν δεν νίκησες ποτέ στη ζωή σου, δύσκολα θα νιώσεις τη Νίκη της Λαμπρής. Εύκολα συμμετέχεις στα Πάθη της Μ. Βδομάδας, γιατί ζεις τον πόνο του δικού σου σταυρού. Κανένα όμως, νόημα δεν έχει η ζωή αν δεν φτάσεις και στην 'Ανάσταση.

Η πορεία μέσα από το σκιατερά σκοτάδια της ψυχής μας είναι μια πορεία Γολγοθά. Φτάνει να νικήσουμε τα ύμας και τα πάθη και τότε η λήτρωση θα βρεθεί κοντά μας. Θα σπειρώμε με δάκρυα, θα θερίσουμε όμως με χαρά. Νίκατος τον έαυτό σου; Ελδεις τη Λαμπρή! 'Αγάπησες τη ζωή σου όλη την πλατιά και βαθιά ύπόστασή της; Γνώρισες την ημέρα της άγάπης! Πέρασες τα πάθη και τους προδλημματισμούς, που δίνει κάποιος Γολγοθάς της σύγχρονης ζωής; 'Ενωσες σ' αλήθεια το νόημα της ύπαρξής σου και χαίρεσαι το φως που τόσο μόχθησες ν' άντικρίσεις!

Μακρός στο άνεπτερο φως της Θείας 'Ανάστασης στάθηκαν θαυμάσιμοι οι σοφοί μας για να λουσθούν με τον άκτινο της τήν ούρανια βροχή. Σ' αυτό το φως, παινεύει προσκυνητές, δδηγούμε κι έμεις τα δδημάτα μας και γονυκλιγείς ύπνωσους λαμπράτικες λαμπάδες για να λάβουμε το Θείο Φως. Είναι τόσο άπαραίτητο για τη ζωή. 'Όλοι οι λαοί άπευχάνονται το σκότος και όλοι θέλουν να φωτίζονται από την έλπίδα μιας φωτισμένης 'Ανάστασης.

Ζητείς ο 'Ελληνας, περισσότερο από κάθε άλλο λαό, συνησμένοι στο περίσσιο φως του ήλιου μας, έχουμε πάντα την άναγκη μιας όλοκληρωμένης έσωτερικής και έξωτερικής φωτεινότητας.

Φωτοχαρής ο 'Ελληνας βρίσκει, από παράδοση και προδθεση θρησκευτική, τον δρόμο της ούρανιας φωτοχυσίας. Πλημμυρισμένους από φως έπλασε άλλοτε τούς θεούς του και σε χρυσά στεφάνια ήλιων άκτινων άπλωσε τις κλαυκίες του τέχνης της όμορφης. Μέσα από ποτάμια φωτός ελδε τον άληθινό του Θεό και άνεκραξε: Φως εστί!

Πρώτος από τούς λαούς της γής ελδε το άνεπτερο φως. Νουώθη βαθιά την άνάστασή ο λαός μας, όπως άλλοτε ένωσες βαθιά και τού κάθε Γολγοθά το 'Εθνικό μαρτύριο. Σάν έθνος πόνεσε πολλές φορές στα πάθη της κάθε σκλαβιάς, που ύψωνε Σταυρούς στα αίματόδρεχτα χωριά του και όχι λίγες φορές φωτίστηκε από της 'Εθνικής 'Ανάστασης το Φως.

Η θρησκευτική και 'Εθνική άνάστασή λήψη, χάρισε στον 'Ελληνα την έμπνευη, να βαπτίσει τη Μεγάλη ημέρα της 'Εγέρσεως με το όνομα Λ α μ π ρ ή! Κανένα λαός και καμιά γλώσσα δεν μπόρεσε να βρεί καλύτερη λέξη για να φανερώσει το νόημα και τη λαμπρότητα της γιορτής. 'Από τη γλυκύτατη τούτη προσέλευση δεν έλειψε της άνοιξης η όμορφιά κι η χαρά.

Όλα χαίρονται τη γιορτή κι όλα τα χαρούμαστε. Και κατά τον ύμνοδό ψάλλουμε: «Ν ύ ν πάντα τε π λ η ρ ω τ α ι φ ω τ ό ς ο ύ ρ α ν ο ς τ ε κ α ι γ ή κ α ι τ ά κ α τ α χ θ ό ν ε ς».

Φως και άγάπη! Είναι οι δύο άγνώνισμα της θείας δδασκαλίας. «Α ό ξ α σοι τ ό δ ε ξ α ν τ ι τ ό Φ ω ς» ψάλλουν οι άγνώνιστες ποιμένες της Βηθλέμ. Τα όσωνα της άγάπης «... θώοι οι ίδοντες τα πάθη, οι ενδραβέντες την 'Ανάσταση».

Τό άστέρι της Βηθλέμ γίνεται ο ήλιος της Οίκουμένης. Η καλύτερη του θρόνου της Φάνης, γίνεται η άγάπη της Λαμπρής. Ένας νέος ζωής άρχίζει και τελειώνει με φως και άγάπη. 'Ας ήταν στα ίδια άγνάρια και της δικής μας πορείας, τούλάχιστον, η σέψη.

Κόλλος και φωτιστένο της γής ας γίνει μια μέρα η πορεία του Χριστού μς.

Φωτισμένες χριστιανικά θέλουμε τις ψυχές των λαών και λουμένες με άγάπη τις καρδιές τους. Ούτε η δικαιοσύνη, ούτε η όποιαδήποτε πολιτική έξουσία, θα μισοφρονούν, ούτε θα ξανθωπώσουν όλοκληρωτικά τα 'Εθνη, αν δεν φροντίζουν — πρώτ' απ' όλα — να θρονιάσουν το Χριστό, με όλο το Φως και την άγάπη της δδασκαλίας του, στις ποινμένες καρδιές των ανθρώπων.

Σύμβολο και ξεκίνημα του πολιτισμού μας το 'Αγιο Φως της Λαμπρής.

Κι από το φως αυτό όλο ας τρέξουμε ν' άναίρουμε λαμπρότες. Καίρος να φωτισθούν τα σκοτάδια ό' όλα τους τα βδθη. Καίρος ν' άνοιχουμε γλυκύτατη τη φωνή της καρδιάς μας να λέει: Λάβωμε φως εκ του άνεπτερου φωτός. Χ ρ ι σ τ ό ς ' Α ν έ σ τ η τ ... Και μαζί, της ψυχής μας ο κόσμος άνστή!

Αριστείδης Ζευγίτης, Γεν. Έπιθ)τής

Ο ΠΑΣΧΑΛΙΝΟΣ ΧΟΡΟΣ ΤΗΣ ΚΥΘΡ. ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΟΣ ΤΟΥ ΣΥΔΕΥ

ΣΥΔΕΥ. 12.4.1977. (Τού άναπακοτικού μας).— Μεγάλη έμπνευση από κάθε άποψη σημείωσε στην πλά μας ο καθένας όλοκληρος χορός της 'Αδελφότητας μς, το δρόμο της Κυριακής του Πάσχα στην ευρύχωρη αίθουσα του Πανεπιστημίου Ν.Ν.Υ. που συγγένισαν εκατοντάδες Κυθηραίους και φιλοκυθηραίους, όχι μόνο από το Σύνδεσμο αλλά και από πολλά άλλα μέλη της Αυστραλίας.

Ο χορός άρχισε στις 8 μ.μ. και κράτησε ως τις πρώτες πρωινές ώρες. Τόσο οι νέοι και οι νέες, όσο και οι... όχι τόσο νέοι, μείνανε κατευχαρισμένοι με την όρχηστρα που έπαιζε με έθαιρετικό κέφι και δεξιοτεχνία μοντέρνους, αλλά και όλους τούς Κυθηραίους και παραδοσιακούς χορούς μας. Μας ευχαρίστησε ιδιαίτερα η όρχηστρα της νεολαίας μας, κορίτσια γεμάτα γάλη και όμορφιά, που μάς θύμισαν τις 'Αμαζόνες, και άγρόρια λεβεντόκορμα και γεροδεμένα, καμαρωτά 'Ελληνοπούλια.

Ύστερα από τα μεσάνυχτα, έγινε η κλήρωση του λαζαίου. Τον πρώτο δρόμο κέρδισε ο κ. 'Ιωάννης Νοταράς. Ένα ψηφίο ώραίωτατο «DEEP FREEZER».

Ο Πρόεδρος κ. Φωτάσος

«Χ Α Μ Ο Γ Ε Λ Α»

Είναι το νέο διδύλο του συνεργάτη μας κ. Δημ. Γ. 'Αργυροπούλου (Τάκη Μώμου) σε στίχους αστεριωδών και χιονοφοριστικών. Παύλειται στο διδύλο «Νέας 'Εστίας (Κολάρου) της όδοι Σταβίου, και εις την Κυθηραϊκήν Λέσχην, άντί 50 δραχμών.

Είναι και άλλα δημιουργήματα της εποχής της άνοίξεως. Είναι τα δόματα τα φαρμακτικά, τα χρύσιμα και ώφελιμα άφειμματα που κι αυτά θεραπεύουν τις άνάγκες των ανθρώπων, όπως π.χ. η ρίγανη, τα φασκόμηλα, το τήλιο, το χαρομήλι και άλλα.

Τα χαρομήλι ιδιαίτερα είναι το φάρμακο της παρωχημένης ηλικίας. Γι' αυτό και σ' ένα από τα λυρικά μου ποιήματα

καταλήγω με τούς παρακάτω στίχους: — Και σ' ύ γλυκό άνθρακ μου, μικρό μου χαρομήλι, μές στην περιφρονήση άνδεις μές στην καρδιά τ' 'Απριλίου για ποιών τα λουλουδάκια (σου τ' άνθεις) τα χουδούτα; — Γιά τα πικρά γεράματα, που κάποι' ήταν νεατά!

Αυτές, λοιπόν, είναι οι χαρές που μάς προσφέρει η 'Ανοίξη. Άλλά για να τις απολαύσει κανείς αυτές τις χαρές, πρέπει να πάει στο υπαίθρο. Νά τις ζήσει, να τις χαρεί πραγματικά. Και τότε μόνο θα τις νιώσεις και θα τις ευχαρίστηθείς, αν πάς στο Ταρίγιο μας. Αυτή την έποχή όλο το νησί είναι ένα μωσαϊκό από περσιτεράς.

Και ό,τι άξίζει ένα σταυρό ταριγιάτικο μωσαϊκό, μόνον άνθρακ, δεν άξίζουν όλα τα καλλιτεχνήματα του κόσμου. Και όπως εύφραίνει την άκοή

Παρέλαση μαθητών Γυμνασίου — Λυκείου Κυθήρων.

Ο έορτασμός της 25ης Μαρτίου 1821 στον 'Αγιο Φραγκίσκο Καλλιφορνίας

ΑΓ. ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ, ΗΠΑ.

(Τού Γιώργου Ν. Καλλιγέρου). 21.3.1977. — Χθές, 20.3.1977, γιορτάσθηκε με έμπνευση η μεγάλη επέτειος της 'Εθνικής μας έορτής εδω στην πρωτεύουσα της Καλλιφορνίας. 'Ολόκληρη η 'Ελληνική παροικία του 'Αγίου Φραγκίσκου και της 'Οκλάνης, και γενικά του ΒΑΥ ΑΡΑ, όπως συνηθίζεται να λέγεται, συγκεντρώθηκε στο ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ με έλ κερφάλης τόν 'Ελληνα Πρόεδρο, τις τοπικές άρχες και τον πρό-

εδόμο του 'Αγίου Φραγκίσκου, συμπατριώτη μας κ. Γιώργο Χριστοφίδη. Χιλιάδες κόσμου είχε συγκεντρωθεί. Έμφάλη δοξολογία, έκφωνήθηκε ο πανηγυρικός της Μεγάλης 'Ημέρας και τελικά το περίφημο 'Τρίο Μελκάντο» σκόρπισε ευθυμία, χαρά, κέφι, και η διασκέδαση κράτησε μέχρι τις πρώτες πρωινές ώρες. Ήταν μια θαυμάσια πατριωτική εκδήλωση.

Γ.Ν.Κ.

ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΟ ΜΠΡΙΣΜΠΑΝ

ΜΠΡΙΣΜΠΑΝ, 26.3.1977.

(Τού άναπακοτικού μας).— Με μεγάλη έμπνευση γιορτάσθηκε η έθνική μας επέτειος, με δοξολογία, σημαϊστολογιούς, παρελάσεις μαθητών του Γυμνασίου μς — με σολές ελδώνων — κλπ. Δεξιόσση στην αίθουσα της 'Ελληνικής Κοινότητας έδωσε ο Γενικός Πρόεδρος κ. 'Αλ. Φυλίδης, ο όποιος και έξεκίνησε τον πανηγυρικό της ημέρας, με την παρουσία των λαών 'Ελλήνων και Αυστραλών, πρεσβευτών διαφόρων Έθνοπαϊκών και 'Ασιατικών κρατών κλπ. Την εκδήλωση της Κοινολαβίας άντικρύσασαν ο 'Υπουργός 'Ασφαλείας κ. ΝΕWBURY. Την δεξίωση έτίμησε με την παρουσία του

και ο Λόρδος Δήμαρχος του Μπρίσμπαν κ. F. SLEIGHAN.

— Η Κυθηραϊκή 'Αδελφότητα Κοινολαβίας, το δρόμο του Πάσχα έδωσε μεγάλο χορό, ο όποιος έσημειωσε μεγάλη έμπνευση και συγκέντρωσε 1.000 άτομα, χάρη στις άεμπαινες ένέργειες του Συμβουλίου.

Ο Πρόεδρος κ. Κ. Κασμάτης — με πολύ ώραία λόγια ευχαρίστησε όλους εκείνους που έτίμησαν με την παρουσία τους το χορό και άνέφερε, ότι θα έσοδα της βραδιάς έδωσαν στο ποσό των τριών χιλιάδων τριακοσίων (3.300) δολαρίων. Συχαριστήρια.

Γ.Β.Κ.

Τό κλειδί της έλευθερίας

ΕΝΑ ΕΘΙΜΟ ΤΗΣ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ

ΣΥΔΕΥ. 17.4.1977. (Γράφει ο άναπακοτικός μας Μ.Γ.Κ.).— Την 21η επέτειο των γενεθλίων της κόρης τούς Κούλας τιμήσανε στο άρχοντικό σπίτι τους, στο KINGSCOPE γδές το δρόμο, ο κ. Γιάννης Βάρδας και η σύζυγός του Μαρία.

Στη δεξίωση παραβρέθηκαν πολλοί συμπατριώτες. Έγινε με την ένληκισή της Κούλας. Ευτυχισμένα και υπερέπαινοι οι γονείς της είχαν έτοιμάσει ποικιλία εκλεκτών φαγητών, λικνώνων μεζεδών, ποτών, γλυκών και κάθε λογής άναψυκτικών. Η έγκαρδίστη της βραδιάς ήταν μεγάλη, και όλοι οι προσκεκλημένοι ένθουσιανταν από τις περιποιήσεις. Ο κ. Βάρδας, σύμφωνα με το αυστραλιανό έθιμο, παρόδσε στην Κούλα το κλειδί του σπιτιού, σύμβολο, σύμφωνα με το έθιμο, από σήμερα έχει την έλευθερία να φεύγει με τα έπιστάφια στο σπίτι τους, όποια ώρα επιθυμεί. Ο ένθουσιανός πατέρας της Κούλας σε πρόσχθη του, ελπε:

«Αυτό το κλειδί, το δικό σου, Κουλίτσα μας, σου παραδίδω, όπως είναι το έθιμο της φιλοξενίας Αυστραλίας, αλλά το κλειδί τού σπιτιού μς, εσύ Κούλα μου, το έλαβες από καίριο. Και με δάκρυα χαράς η Κούλα ευχαρίστησε όλους, για την τιμή της συμμετοχής

τους στη γιορτή της, για τα δώρα, που της προσέφεραν, ευχαρίστησε δε ιδιαίτερα τη νονά της, τον άδελφό της Γιώργο, τούς γονείς της και το Θεό που ετήν έκανε παιδί μιας τόσο ώραίας οικογένειας».

Μέχρι τις 2 το πρωί, σε μια άμφοσφαιρα έγκαρδίστησε, φίλιος και άγάπη, οι 150 προσκεκλημένοι, από τα χωριά WOOLONGONG και ΝΟΝΡΑ διασκεδάσαν με πολύ κέφι κι έμεις πολύ χαρήκαμε για όλα και για τη γνωριμία που είχαμε με τούς έπισκέπτες από την 'Ελλάδα, τον κ. και την κ. 'Αντώνη Μασέλου.

Στην Κουλίτσα εύχόμεθα «να τα έκαταστήσει με σπουδές και καλές αράδες, να την χαρούν και νυφούλα».

Μ.Γ.Κ.

Ένα τηλεγράφημα τού Προέδρου Λιδαδίου

Ύψιμογρόν κ. 'Α. Καραμανλή.

«Κάτοικοι Νήσου Κυθήρων και όλοι προσκεκλημένοι συγγαίροι διά μέτρα έντιμότητας 'Αθλητισμού ως μετεδότη τηλεοπτικός Κυριακήν 20.3.1977. Παρακολούθησε μεμνησθήσε και ένλυσαν 'Αθλητικούς 'Ομίλους Κυθήρων, διακριθέντες ήδη Πανελληνίους έθλητικούς άγώνας σκί, Ιστιοπλοΐας Βουλιαγμένης και πραγματοποιήσαντες έθαιρετικώς έπιδόσεις.

Πρόεδρος Κοινότητας και 'Αντιπρόεδρος 'Αθλητικού Ναυτ. 'Ομίλου Κυθήρων ΓΙΑΝΝΗΣ ΛΟΥΡΑΝΤΟΣ».

ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΣΥΓΓΡΑΦΟΥ ΒΑΣΙΛΗ Π. ΧΑΡΟΥ ΣΤΗ ΧΩΡΑ

ΧΩΡΑ, 17.4.1977. (Τού άναπακοτικού μας).— Χθές, Σάββατο, ο συγγραφέας μας κ. Βασίλης Παν. Χάρος μίλησε στην αίθουσα τού Κυθηραϊκού Συνδδσμου Κυθήρων, στους μαθητές του Λυκείου και τού Γυμνασίου μας με θέμα: 'Η Χαρακτητική και η τεχνική της Λιδογραφίας. Έγινε μια προσδολή φωτογράφιση.

ΙΕΡΟΝ ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑ 'Η ΑΓΙΑ ΕΛΕΣΑ,

ΠΡΑΚΤΙΚΟΝ ΑΡΙΘ. 139

Έν 'Αγία 'Ελέσα σήμερον την 13ην τού μηνός Φεβρουαρίου τού έτους 1977 ήμεραν τής έθρομαδός Κυριακής και άραν 11η π.μ. η 'Εκκλησιαστική 'Επιτροπή τού 'Ιεροού Προσκυνήματος 'Αγίας 'Ελέσας συνήλθεν εις έκτακτον συνεδρίαν να άποφασίσω σχετικάς με την έκποιήν έλαιολάδου προσερχόμενου εκ προσφοράς των διαφόρων προσκυνητών. Κατόν αλληλοδιαδόχως συζητήσαν επί του θέματος, τον λόγον έλαβον ο Γραμματέας τής 'Επιτροπής κ. Κωνσταντίνος Κομνηνός, όστις άφού άνέκτειλε δια μακρών πόσον μεγάλης σημασίας είναι δι' όλοκληρον την Νήσον το Κασιμάτιον Γηροκομίων, μετέφεν εις την 'Επιτροπήν την πρότασιν τού Σεδ. Μητροπολίτου κ. 'Ιεροθέου, όπως δύο δοχεία εκ τού ως άνω έλαιού διατεθούν διά τας άνάγκας τού έν λόγω Γηροκομίου, ως συμβολική ένδοχυσ.

καί όπογράφεται ως έπεται. 'Η 'Εκκλ. 'Επιτροπή 'Ο Πρόεδρος 'Ανθίμος Βενέρης, Ιερέυς 'Ο Γραμματέας Κωνστ. Γ. Κομνηνός Τά Μέλη: Δημ. Γ. Κομνηνός, Παν. Ι. Βενέρης, Γεωργ. Ε. Βενέρης.

ΔΩΡΕΕΣ

ΣΤΗΝ ΑΓΙΑ ΕΛΕΣΑ

Από την Αυστραλία: 'Αγε-

τη Π. Βενέρη 10 δολ. Μαρία Ι. Καλλιγέρου 10 δολ. Ματίνα 'Αργών εις μνήμην Μαρίας Β. Γλυτσού, 10 δολ. 'Από τις 'Ηνωμένες Πολιτείες 'Αμερικής: Ουρανία Α. Καστριού 10 δολ. 'Εκ τού έσωτερικού: 'Ολυμπία Α. Βενέρη δρχ. 2.000. Νικόλαος Γ. Γαυδάκης, εις μνήμην 'Ιωάννου Ταυδάκη δρχ. 500. 'Αδωνάντια Κόνικα δρχ. 2.500. 'Ελένη Νικ. Δαπόντε δρχ. 1.000.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Τό 'Εκκλησιαστικό Συμβούλιο τού 'Εσταυρωμένου Πιτσινιανικών και Ιδιαίτερα ο τα-

πού έδειξε για την έδωγή και άγορά των πολύ ώραίων ευλόγιων επίλων (δεσποτικό

Τό χωριό ΠΙΤΣΙΝΙΑΝΙΚΑ και ο ΕΣΤΑΥΡΩΜΕΝΟΣ στο δάθος του.

μίας του Γεώργ. Π. Κασμά-δω, που τοποθετήθηκαν και στολίον ηδη τον ιερό μας ναό.

Έπίσης τού 'Εκκλησιαστικού Συμβουλίου αλοθάνα την άνάγκη να ευχαριστήσαν τον εκλεκτό και φιλοδόξο συγγαίριο τού Γεώργ. Στ. Καλλιγέρου για την προσφορά των 30.000 (τριατά χιλιάδων) δραχμών, για την άγορά ενός ευλόγιου παγκυρίου. Μακάρι η χάση τού 'Εσταυρωμένου να δίνει σ' αυτόν και στην οικογένειά του πάντα όφελος και χαρά. 'Η ευγενική αθή προσφορά τού μς συγγαίρου όλους και των ευχαριστιών ε-ποί το δάθη της καρδιάς μας.

Πολύ ακόμα μάς συγκίνησε η πρόβληση και μεγάλη προσφορά των αγαπημένων μας συγγαίρων έσωτερικού και έξωτερικού, οι όποιοι άναπακοκρίμενοι στην παρόδσή μας για την άγορά των επίλων αυτών, μάς έστειλαν τη βοήθειά τους, ο καθένας χωριστά, όπως είχαμε δημειεύσει σε προηγούμενα φύλλα της 'Παγκυθηραϊκής. Για ένμείρωση των άγαπήτων μας δδωρών θα πρέπει εδω ν' άναφέρουμε την αία των άγορασθέντων επίλων. 'Ο δεσποτικός θρόνος και το άναλόγιο και τα δύο ευλόγιατα στολίσαν 110.000 δραχμές.

Όθ πρέπει ακόμα να εδάρουμε την προσδμία, με την όποια οι κύριοι Έμμαν. Γερ. Κασμάτης για το Σύνδεσμο και Δημ. Περ. Κασμάτης για το Μπρίσμπαν, προσεφέρθηκαν να συγκεντρώσουν τα χρήματα και να μάς τα στείλουν για να τελειώσουμε αυτό το ώραίο έργο, που όλους τους τιμά και θα τούς τιμά πάντα. Γιατί τέτοιες προσφορές είναι άξιοέπαινες και έπαινετικές απ' όλους. 'Η άγάπη μς, η έκτίμησή μς, οι εύγες μς και οι δεισιές μς για ύμεις, ελθμερία και προκοπή θα τούς συντροφεύουν πάντα.

Έπίσης μάς απέστειλαν:

1) Γεώργιος Ν. Καλλιγέρου από την Καλλιφορνία 'Αμερικής, 30 δολ. 2) Καλλιόπη Καλοκρινίου, 10 δολ. 'Αμερικής. 3) Μαρία Γεωργαλά και Ζωή Θεοδωράκη, ένα ώραίωτα κάλυμμα για την 'Αγία Τράπεζα τού 'Εσταυρωμένου. 4) Και η κ. Ελίζην Π. Κασμάτη (Παχυνόντιου) ένα κάλυμμα της 'Αγίας Τράπεζης πλεκτό μάς έστειλε από την Αυστραλία.

Ακόμη, ο Δημήτριος Ι. Καλλιγέρου (Σκάρος) έδωσαν ένα ώραίο ώραίωτο τοίχου ηλεκτρικού στον ναό τού 'Εσταυρωμένου μς.

Όλους τούς άνωτέρω ευχαριστούμε θερμά.

Τό 'Εκκλησ. Συμβούλιο

Ιερέας 'Ανθίμος Βενέρης, Πρόεδρος, Γεώργιος Π. Κασμάτης, ταμίας και Μέλη: Έμ. Γ. Καλλιγέρου, 'Ιωάννης Χ. Καλλιγέρου και Γεώργ. Βλαντής.

ΑΣΦΑΛΕΙΑ

Ι. Ε. ΖΕΡΒΟΥ

Διά κάθε μορφή ασφάλισης άπεινόμενης με έμυστοσύνη εις τς Γραφείον μς.

ΛΑΜΙΑΚΗ 62, ΑΘΗΝΑΙ

Τηλ. 2012.966 — 2023.618

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΙΚΑ

"ΑΝΟΙΞΗ"

Τού κ. Δ. Γ. 'Αργυροπούλου

Απ' έδες τις εποχές τού ύμνου, καλύτερη και πιο εύχρηστη εποχή, είναι άναμφισβήτητη η 'Ανοίξη. Συνοδεύεται από θροορμούς και όχι βερμής η ψυχρούς άνέμους και ιδιαίτερα από τα ώραίτερα δημιουργήματα τού Θεού: τα λουλουδάκια.

Όλα τα βουά και οι κάμποι, τα δέντρα και όλα τα λουλουδάκια προσνίζον από τη βροστή χλόη και τα πικνά λουλουδάκια που είναι διασπαστικά από παντός είδους και ποικιλίας χρωματισμούς. Χάρτα που

σ' άλλη εποχή μάς προκαλούν δδωρότερη έντύπωση από την έλευση όμορφης, τώρα την άνοίξη θα μάς χαμογελάσουν με λουλουδάκια που είναι άπιστευτα δδωροφα και καλλιτεχνικά σε σχήματα και αποχρώσεις.

Βέβαια, και τα λουλουδάκια έχουν κι αυτά τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά τους. 'Αλλά δηλαδή είναι κάπως άριστοκρατικά, άλλα κοινά, φτωχά ή άσχημα, και άλλα άδύνατα στην λεγόμενη χαμηλή τάξη, που δεν έχουν άξιώσεις.

Τό κορμιάς άνδρος της φύ-

σεως, σε χρώματα, σχήμα και άρωμα, είναι το τριαντάφυλλο. 'Αλλά, και άλλα τα συγγαίνονται κάπως στην όμορφιά του, όπως το γαρύφαλο, οι νερόκισ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΖΩΗ

ΕΚΛΕΚΤΟΙ ΓΑΜΟΙ

Στον Ιερό ναό των ΑΓΙΩΝ ΑΝΑΡΓΥΡΩΝ στα Φατσάκια έγιναν, στις 9.1.1977, οι γάμοι του κ. Παναγιώτη Νικ. Μαγουλά, από το Μυλοποτάμο και της Φωτογιάννης Σ. Φατσάκη από τα Τσιακαλάρια. Νά ζήσουν ευτυχισμένοι.

ΑΝΔΡ. ΔΕΥΤΕΡΕΒΟΣ

ΔΙΑΛΕΧΤΕΣ ΛΑΪΚΕΣ ΜΑΝΤΙΝΑΔΕΣ

Ένα ακόμη καινούργιο Τσιριγώτικο διδύμο πονημένο από τον Φ. Κάβο.

Τούτον τό μήνα, 'Απρίλη 1977, ο συμπατριώτης μας ποιητής - δημοσιογράφος και λογοτέχνης Φώτης Κάβος, εκκάλυψε ένα καινούργιο επίτευμά του, ένα διδύμο - συλλογή, με τον τίτλο «Διαλέχτες λαϊκές μαντινάδες» και υπότιτλο «Στίχοι πηγής της λαϊκής σοφίας και τέχνης».

Μάστορας παλινός ο Φ. Κ. στο Λόγο και στην Τέχνη, το 1935 κυκλοφόρησε την πρώτη του ποιητική δημιουργία «ΑΝΤΙΜΑΛΛΑ», ένα διδύμο βαρβαρικό και κοινό που η Μεταξική δικτατορία το έκρινε από Συντάγμα μαζί με άλλα προδευτικά διδύμα, μέχρι την δικτατορία της Χούντας, έκδιδε για διδάσκαλο τόσα χρόνια τη μυθική επαρχιακή εφημερίδα «Κυθηραϊκός Τύπος», μία εφημερίδα - υπόδειγμα από είδος της, γράφει στην κατοχή το βελτιστό έργο «Σάββα Πατρίδα» που παιζεται στα Κύθηρα τότε και στην Πελοπόννησο και που χαρακτηρίζεται τώρα σαν σπάνια λογοτεχνική αντίστασις δημοσιογραφίας και στην περίοδο της χούντας γράφει το ποίημα «Δημοκρατία τραγουδι», ένα επίγραμμα αντιδικτατορικό σε τρεις στροφές, που απαγγέλλονταν από στόμα σε στόμα και που, όπως πληροφορούμαστε, θα κυκλοφορήσει σύντομα σε διδύμο, μάς δίνει τώρα με το καινούργιο του

διδύμο 650 περίπου λαϊκές μαντινάδες που, πολύ όρθα, όλες τις «ορβόρετες», δηλαδή δεν τις νοματίζει Τσιριγώτικες, αφού είναι πασίγνωστο πως οι Τσιριγώτες, δάσανε και πήραν τα τραγούδια τους απ' όλο και σ' όλο τον Ελλαδικό χώρο.

Εκείνο, όμως, που υπογραμμίζει την προσωπική σφραγίδα του Φ. Κ. στο νέο διδύμο του - συλλογή, είναι το ίδιο: Κατατάσσεται με πολλή μαστορία κι' έπειτα από ειδική επιλογή κάθε μαντινάδας, την κατατάσσει εκεί που ανήκει ακριβώς να εκπαιδεύσει, δηλαδή να έχει το επιδιωκόμενο αποτέλεσμα της και σαν μονάδα, μά και σαν σύνολο. 'Ετσι, ο αναγνώστης έρπεται κι' από την κάθε μαντινάδα, αλλά και από κάθε περίοδο συνόλου μικρού μαντινάδιου σχετιζόμενων μεταξύ τους. Και το σπουδαιότερο, στην επιλογή αυτή και κατάταξη είναι ότι ο Φ. Κ. δίνει άγανιστικό νόημα μέσα από τα ίδια τα λαϊκά κείμενα διαλεγμένα.

Το νέο αυτό διδύμο, με τον καταληκτικό εύστοχο και γιομάτο νόημα, εύσια και σοφία πρόλογο που συγγραφέας, μάς προσφέρει μιάν ευφορία και χαρά αβυσσική. 'Ετσι, ώστε, μετά την ανάγνωση να τοποθετούμε το διδύμο αυτό σε τέτοιο σημείο της διδύμοις, ώστε να το έχουμε πρόχειρο σε πρώτη ζήτηση μας. Πού σημαίνει: συγχαρητήρια θερμά στον δημιουργό του Φώτη Κάβο.

ΤΑ ΧΑΜΟΓΕΛΑ

Τού Δ. Γ. ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΥ (ΤΑΚΗ ΜΩΜΟΥ)

Ο χρόνος γράφει της «ΠΑΓΚΥΘΡΑ-Ι·ΚΗΣ», εκλεκτός συνεργάτης της και γνωστός λογοτέχνης του νησιού μας και της χώρας μας, εκκάλυψε στα ΧΑΜΟΓΕΛΑ του, σε στίχους σατιρικούς και εθιμογραφικούς, μια επιλογή από εκατοντάδες ποιήματα του, δημοσιευμένων από το 1947-1970 σε διάφορα περιοδικά και εφημερίδες, με το όνομά του ή με το ψευδώνυμό του «Τάκης Μώμος». Μερικά απ' αυτά δημοσιεύονται για πρώτη φορά στο νέο διδύμο του, με μοναδικό στόχο του, να προσφέρει μια κάποια ψυχαγωγία στους αναγνώστες του.

Πρόκειται για ένα καλοτυπωμένο διδύμο 78 σελίδων, που τυπώθηκε για λογαριασμό του συγγραφέα από το τυπογραφείο «Εκ. Ταυτοκαπλου». Η επιμέλεια και το εξώφυλλο είναι του 'Αγγελου Καμινάκη.

Ο ίδιος κ. Τάκης Μώμος έχει εκδώσει από το 1924 άλλα πέντε διδύμα με στίχους - γιοιού - με σε στίχους, νοστιμάδες, κοινωνική αγωγή, ηθρογραφία, Κυθηραϊκά διηγήματα, εύθυμα άστευσιμα λόγια, όλα έλκυστικά. Τα ΧΑΜΟΓΕΛΑ είναι μια συλλογή από 55 διάφορα νόστιμα στιγμογραφία και με περιήγηση παλαιά, που δημοσιεύτηκαν στο φύλλο 411, 11.1976 της «ΠΑΓΚΥΘΡΑ-Ι·ΚΗΣ». Οι στίχοι του εκλεκτού συνεργάτη, τακτικού χρονολόγου μας, ο τόνος, το χρώμα, το ύφος και ο ρυθμός και των 55 ποιημάτων του, δίνουν χαρά στον αναγνώστη τους, γιατί θύνουν από ευαισθητή - καλαισθητική - ζων-

τανή ψυχή. Ιδιαίτερα δε στους συμπολίτες μας, γιατί αναφέρονται στα δικαιώματά τους 'Ελληνα, κάθε Τσιριγώτη, που έχει ψυχή 'Ελληνική και δεν την σκιάει το κακό. Δεν θα χάσουν, όσοι φροντίζουν να το χρησιμοπούν. 'Από την Κυθηραϊκή Λέσχη (Πανεπιστημίου 65) με πέντηνα μόνο δρχ. μπορούν να το αποκτήσουν.

Η «ΠΑΓΚΥΘΡΑ-Ι·ΚΗ»

ΕΚΘΕΣΗ ΒΙΒΛΙΟΥ ΣΤΟΝ ΠΟΤΑΜΟ

ΠΟΤΑΜΟΣ, 15.4.1977 (του ανταποκριτού μας). — Σήμερα, Παρασκευή του Πάσχα, έορτη της Ζωοδότου Πηγής, πανηγύριος ο Ιερός ναός της ΙΛΑ-ΡΙΩΤΙΣΣΗΣ, με άριστη λειτουργία και λιτανεία της θαυματουργής εικόνας της ΜΥΡΤΙΔΙΩΤΙΣΣΑΣ, σύμφωνα με το καθιερωμένο πρόγραμμα της ΓΥΡΑΣ, που άρχισε από το απόγευμα της Ν. Δευτέρας.

Το νέο που προστέθηκε έφ' όσον τον πανηγύριο μας ήταν η 'Εκθεση Βιβλίου. Την όργανωσε ο Σύλλογος Κυθηριών Σπουδαστών και έγινε στην αίθουσα του Κοινοτικού Μεγάρου, το οποίο παραχώρησε ο Πρόεδρος της Κοινότητας. Πολλές κόσμος επισκεψόθηκε την 'Εκθεση Βιβλίου και άρκετά λίγες μας, ιδιαίτερα νέοι στην ηλικία.

Η αρχαιολογική έρευνα στην υπηρεσία της θρησκείας μας

Καθηγητού — Θεολόγου Ι. Ε. ΖΕΡΒΟΥ

«Ιστορική κριτική» ονομάστηκε η προσπάθεια που κατέβαλε, από προηγούμενα χρόνια, η άρνηση για να διαφύγει την ιστορικότητα των διηγήσεων της Βίβλου που δημοσιεύονται της Παλαιάς Διαθήκης. Το αξιοσημείωτο είναι όμως ότι ο αυτή την προσπάθεια, οι άρνηση δεν κατάφεραν ποτέ να συμφωνήσουν ούτε μεταξύ τους.

Έτσι, πρώτα δέχονται και μετά προσπαθούν να αποδείξουν τους λοχισμούς τους, αντίθετα κινούμενοι από κάθε έρευνητική μέθοδο, με αποτέλεσμα το έργο τους να έχει μόνο καλλιτεχνική αξία και καθόλου επιστημονική.

Η αρχαιολογική όμως έρευνα των τελευταίων χρόνων μπήκε άνωποχάρητο πόδο μπροστά για να διαφύξει τις φιλοδοξίες επιδιώξεις των άρνητων. Οι αρχαιολόγοι, λίγα χρόνια πριν το τελευταίο παγκόσμιο πόλεμο, με τα κείμενα της Βίβλου στα χέρια, κάνουν ανασκαφές και έρχονται στο φως στοιχεία που άρτάναντα αποδεικνύουν, επικυρώνοντας και επαληθεύουν τις άγιογραφικές διηγήσεις. Δείχνουν μόνο αναφέρονται παρακάτω, για να μάς πείσουν καλύτερα.

Το έκτο (ΣΤ') κεφάλαιο του διδύλου της Παλαιάς Διαθήκης, που έχει τον τίτλο «Ιησούς του Ναυά», διηγείται με ποιον τρόπο οι 'Ιουδαίοι, επιστρέφοντας στη γη των πατέρων τους, κατέλασαν την εδαφική τους, κοντά στον 'Ιορδάνη, πολύ 'Ιερίχ' πριν την πολιορκία τους, έστειλαν κατασκοπούς οι οποίοι κρυφάχτηκαν στο σπίτι της Ραχάβ, που ήταν χριστιανό έπάνω από τείχη της πόλεως. Όμως, τους έδαν και για να τους πείσουν

Εκείσαν την μοναδική πύλη των τειχών. Τότε οι 'Ιουδαίοι άρχισαν την πολιορκία, που κράτησε έξη ημέρες. Την έβδομη ήμερα, σύμφωνα με τη διήγηση, τα τείχη της πόλεως κατέπεσαν πέρα ως πέρα και οι 'Ιουδαίοι μπήκαν στην πόλη, την οποία και έκαψαν, χωρίς προηγούμενος να την λεηλατήσουν.

Σ' αυτή τη διήγηση, οι άρνηται λογιούνται ότι δεν υπάκουε αλήθεια, για τους παρακάτω λόγους:

1ον) Διότι έπάνω στα τείχη δεν μπορεί να υπήρχαν στίγματα.

2ον) Διότι τα τείχη δεν μπορεί να είχαν μιά μόνο πύλη.

3ον) Διότι τα τείχη δεν μπορεί να έπεσαν μονομιάς.

4ον) Διότι δεν μπορεί να έβαλαν φωτιά στην πόλη χωρίς να την λεηλατήσουν προηγούμενος.

Σε όλους αυτούς τους ισχυρισμούς η αρχαιολογική έρευνα, που άρχισε εκεί από το 1930, άπαντά με αδιάφυστα επιχειρήματα, που δεν μπορεί ούτε ο περισσότερο κακόπιστος να άμφισβητήσει. Έτσι, σκόδατος η αρχαιολογία έθρηκται τα τείχη της πόλεως και διεπιστώσαν, άλλα πλέον από υποθέσεις, ότι και στίγματα υπήρχαν έπάνω στα τείχη και μόνο ένα άνοιγμα θρήσκε (άρα μιά πύλη είχαν) και άλλα έπεσαν.

ΚΟΣΜΑΣ Π. ΜΕΓΑΛΟΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

ΕΙΔΙΚΟΣ ΠΑΙΔΙΑΤΡΟΣ

Όδός 'Αρετοπούλη 39 - Τηλέφ. 45.12.428 - ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

ΛΕΧΕΤΑΙ 6-9 μ.μ. ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΩΣ

ΠΑΛΗΝ ΤΩΝ ΕΞΑΙΡΕΣΙΜΩΝ ΗΜΕΡΩΝ

ΝΕΕΣ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΠΟΥ ΛΑΒΑΜΕ

ΑΠΟ 1.3. — 30.4.1977

Α) ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ

1) Αϊδω, Γ. Νωταράς, Θεσσαλονίκη. 2) Γεώργιος Βρετ. Βενιάδης, Πειραιάς. 3) Κωνσταντίνος Χατζηνικόλας, Θεσσαλονίκη. 4) Αγγελος Τζανίδης, Ν. Σμύρνη. 5) Αϊδω, Χρ. Καλλιέργης, Φατσάκια. 6) Διον. Κουκτενιάδης, Πειραιάς. 7) Νικ. Παπαδόπουλος, Πειραιάς. 8) Κωνσταντίνος Μεγαλοοικονομής, Ιατρός, Πειραιάς. 9) Στέλλα Κωνσταντίνου, Χαράννη. 10) Μαρίνα Τζάνη, Κηφισιά. 11) Γεώργιος Μαυρογεωργίου, Παγκράτι. 12) Γεώργ. Ρεντεγιάνης, Αιγάλεω. 13) Μ. Μαυρομυλά, 'Αθήνα. 14) Γεώργιος Φωτιάς, Χαράννη. 15) Γεώρ. Μασαλάς, 'Αθήνα. 16) Γεώργιος Σπινταράς, 17) Στ. Φαλάδας, 'Αθήνα. 18) Βρ. Τριδάκης, 'Αθήνα. 19) Μαρία Κομνητή, 'Αθήνα. 20) Σενόδ. ΤΡΙΤΩΝ, Πειραιάς. 21) Τ. Σοφίος, 'Αθήνα. 22) Εύα. Μπαρτζάνος, 'Ανω Βούλα. 23) Φωτεινή Κανάκη, Παγκράτι. 24) Γεώργιος Χ. Φωτιάς, Κέντρο. 25) Γιάννης Καστριώτης, Κόθηρα. 26) Παύλος Στρατιώτης, 'Αθήνα. 27) Μανώλης Πετρογιάννης, 'Αθήνα. 28) Νικ. Κ. Πετρογιάννης, 'Αθήνα. 29) Κατίνα Κ. Πετρογιάννη, 'Αθήνα. 30) Βασ. Σ. Χάρος, 'Αμοργός. 31) Γεώργ. Καρύδης, Διόνη. 32) Δ.Ε.Η., Κόρινθος. 33) Παναγι. Βλαντής, Καλλιθέα. 34) Δημ. Σουλ. Αντικυθήρων. 35) Βιδυάνας Δαρζέντας, Πύργος. 36) 'Αντ. Κασσιμάτης, Ν. Φάληρο. 37) Γεωρ. Λεοντογιάννης, Πειραιάς. 38) Θεοδ. Δημ. Λουράντος, 'Αθήνα. 39) 'Αντ. Βλαντής, Πειραιάς. 40) Δημ. Φροντιστάκης, Πειραιάς.

Β) ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ

1) Diane Veneris, N.S.W., 2) Moontanos, S. Francisco, 3) G. Poulos, N.S.W., 4) G. Cassimatis, Camper, 5) Peter Paspatis, N.S.W., 6) Mavros, N.S.W., 7) Theo Paskalis, N.S.W., 8) Theo Notaras, Camper, 9) Em. Kalligeros, N.S.W., 10) Zac Kassimatis, N.S.W., 11) Con. Simos, N.S.W., 12) Zah. Cassimatis, N.S.W., 13) Theo Kastrisios, N.S.W., 14) Em. I. Kalligeros, N.S.W., 15) Con. Calocerinos, 16) Peter Cortoleis, Q.L.D., 17) George Panayotopoulos, 18) Wick Calocerinos, Q.L.D., 19) Ted Sofios, Chicago, M.S.A., 20) Amenas Nichita, Kansas, U.S.A., 21) M. Khlentzos, Baltimore, 22) Arthur Raiser, Rose Bay, συνδρομείς τριών (3) ετών: 23) G. Andronikos, Rose Bay, M.S.W., 24) N. Karidis, Brisbane, 25) E. Mageros, S. Brisbane (2 ετών) 26) G. Londy Moorka, 27) Tack Vamvakaris, Innisfail, Q.L.D.

Η «Παγκυθηραϊκή» εύχαριστεί θερμά τους φίλους της.

Η ΚΥΘΡΑ-Ι·ΚΗ ΑΔΕΛΦΟΤΗΣ ΤΙΜΑ ΤΩΝ ΕΥΕΡΓΕΤΗ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΟ ΝΙΚ. ΛΟΥΡΑΝΤΟ

ΣΥΛΛΕΞΕΤΕ, 21.3.77. — Στην χθεσινή Γενική Συνέλευση της Κυθηραϊκής 'Αδελφότητας, η οποία έλαβε χώρα σε μιά από τις αίθουσες του Μεγάρου μας, με την παρουσία 200 και πλέον μελών, αποφασίστηκε ομόφωνα όπως:

α) Η κυρία Αϊθουσα Νικ. Λουράντου,

β) Ο κ. Νικ. Λουράντος άνακηρυχθεί «εραστής της 'Αδελφότητας».

Τον άναγκά του μας «UNCLE NICK», που τιμά όλους τους 'Ελληνες, και ιδιαίτερα έμάς τους Κυθηριούς, συγχαίρουμε μέσα από την καρδιά μας.

Μ.Γ.Κ.

Στην κατοχή, τότε που οι κατακτητές Γερμανοί και οι ντόπιοι προδότες συνεργάτες τους κατακυρτώνουν τους πατριώτες, ήμους κι' έγω στην Αντίσταση.

Όταν, λοιπόν, γύρω στα μέσα της δεκαετίας του 1942, που άρρώστησα και ζήτησα από την «επαρμόνια» Στρατιωτική Μονάδα που υπηρετούσα, έ- ναν γιάτρο να με κηρύξει.

Φανταστήτε λοιπόν την έκπληξη και τη χαρά μου, όταν, αμυδρόν άνοιξε η πόρτα του σπιτιού μου, και στο άνοιγμα της πρόβαλε ο γιάτρος της Μονάδας μου, ο 'Αντώνης Νικηφοράκης...

Ανταλλάξαμε τα συνήματά μας, προσφωνώντας ο ένας τον άλλο με το ψευδώνυμό του, με κτύπησε, έδωσε την πρόταση άγωνιά στην περιποίησή μου, κι όπως ήταν φυσικό, μετά, το γυρίσαμε στα Τσιριγώτικα νέα...

Αυτήν, την άγνωστη στους πολλούς ιδιότητα του 'Αντώνη Νικηφοράκη στην κατοχή, παραθέτω σήμερα στο Κυθηραϊκό και εύρπερο κοινό, καθώς έχω χρέος. Κι' αυτό, κατά τη γνώμη μου, είναι το καλύτερο μνημόσυνο, ή πιο πρόσφορο νεκρολογία για κείνον, ο πιο καλός συναγωνιστικός άποχαιρετισμός μας...

ΑΝΤΩΝΗΣ ΝΙΚΗΦΟΡΑΚΗΣ

Πέθανε στην 'Αθήνα στις 15.4.1977 και κηδεύεται την άλλη μέρα από τον Ιερό ναό του ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ Γλυ-

φάδος, ο χειρουργός γιάτρος 'Αντώνης Στ. Νικηφοράκης. Την κηδεία του παρακολούθησε ος πολλός κόσμος και στη σοφό του καταθέθηκαν πολλοί στεφάνοι. 'Ο προϊστάμενος των Ιατρών 'Αλ.Βερίου της Δ.Ε.Η. κ. Εύαγγελος Νίνος, άποχαιρέτησε τον 'Αντώνη μας με αυτά τα λόγια:

Το ασφαλιστικό της Δ.Ε.Η. και ιδιαίτερα το ιατρικό σώμα της, θρηνούν σήμερα τον πρόωρο και επώδυνο χαμό σου.

Προσέχρηται για να άπευθύνουν το τελευταίο χαιρετά στο γιάτρο, στον άγαπημένο φίλο, στον άνιδιόετή άνθρωπο, που επί τόσα χρόνια στάθηκε καρτερικά δίπλα στον ανθρώπινο πόνο.

Ηταν γραφτό, έσύ που τόσα προσέχρητες για να άπαύλουν τον πόνο των συναθρώπων σου, να τον δοκιμάσεις από όλους πιο πολύ.

Όλοι γνωρίζουμε πόσο βασανιστικές και πόσο προστάθισες να τον ξεπεράσεις!

Με συγκίνηση όλοι μας φέρουμε στη σκέψη μας το χαμόγελό σου, που τόσο μάς λείπει, την ευγένειά σου και την μέση πάθος προσήλωση σου εις το καθήκον.

'Αποτέλεις φωτεινόν παράδειγμα για μας, που επί τόσα χρόνια σε ζήσαμε από κοντά. Ξέρουμε πως πίσω σου άφηνες κενό και πόνο θαύ στους δικούς σου, στη σεβάστια της σούχου σου και σε όλους έμάς.

Ήσουν ένας χαρακτήρας άδαμνιστικός, που δέ φωνάξει και θα παραδειγματίζει όλους μας.

Φίλε και συνάδελφε 'Αντώνη Νικηφοράκη, εύχομαστε, ή γη της 'Αττικής να είναι έλασρα και ιδιαίτερα φιλόστοργη για σένα. Αιώνια εις ή μνήμη.

Κι' ο φίλος του Πάνος Φώλης έστειλε στην 'Επιγραφική, άντί για νεκρολογία, τον παρακάτω άποχαιρετισμό:

Ένας άκόμα συμμοσθητής, ένας άκόμα φίλος και πατριώτης, έφυγε από ανάμειά μας...

Ήταν ώρατος και γλυκός στο λόγο και στις πράξεις του, χαρισματικός κι' αδόροσος, όπως ακριβώς ταιριάζει στους δυνατούς... Και δεν ήταν καθόλου ή άρα του να πεθάνει...

Οι λίγες αυτές γραμμές που χαράξω στη μνήμη του, δεν τείνουν σκοπό να παραγρηφούν για τον 'Αντώνη κι' ούτε κι' ο ίδιος θα 'τόθελε... Έχετε κι' ο ίδιος σκοπό να φέρον στην δημοσίωσή, μιά έλλη, έγνωστη στους πολλούς ιδιότητα του γιάτρο 'Αντώνη Νικηφοράκη, που σε μιά δύσκολη στιγμή του 'έβουνας μια άπόχρηση, τιμώντας τον έαυτό του και τη μικρή μας πατρίδα...

Στην κατοχή, τότε που οι κατακτητές Γερμανοί και οι ντόπιοι προδότες συνεργάτες τους κατακυρτώνουν τους πατριώτες, ήμους κι' έγω στην Αντίσταση.

Όταν, λοιπόν, γύρω στα μέσα της δεκαετίας του 1942, που άρρώστησα και ζήτησα από την «επαρμόνια» Στρατιωτική Μονάδα που υπηρετούσα, έ- ναν γιάτρο να με κηρύξει.

Φανταστήτε λοιπόν την έκπληξη και τη χαρά μου, όταν, αμυδρόν άνοιξε η πόρτα του σπιτιού μου, και στο άνοιγμα της πρόβαλε ο γιάτρος της Μονάδας μου, ο 'Αντώνης Νικηφοράκης...

Ανταλλάξαμε τα συνήματά μας, προσφωνώντας ο ένας τον άλλο με το ψευδώνυμό του, με κτύπησε, έδωσε την πρόταση άγωνιά στην περιποίησή μου, κι όπως ήταν φυσικό, μετά, το γυρίσαμε στα Τσιριγώτικα νέα...

Αυτήν, την άγνωστη στους πολλούς ιδιότητα του 'Αντώνη Νικηφοράκη στην κατοχή, παραθέτω σήμερα στο Κυθηραϊκό και εύρπερο κοινό, καθώς έχω χρέος. Κι' αυτό, κατά τη γνώμη μου, είναι το καλύτερο μνημόσυνο, ή πιο πρόσφορο νεκρολογία για κείνον, ο πιο καλός συναγωνιστικός άποχαιρετισμός μας...

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΚΟΥΕΛΛΗΣ

ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

Όδός Κολοκοτρώνη 70

ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

Τηλέφωνο 4170.776

ΚΥΘΡΑ-Ι·ΚΑ ΠΕΝΘΗ

ΜΑΡΙΑ Ι. ΚΑΣΙΜΑΤΗ (Ή ΜΠΕΗ)

Πέθανε ξαφνικά, από καρδιακή προσβολή στο Νοσοκομείο του Σπυριδίου, στις 26.3.1977 και κηδεύεται από τον Ιερό ναό της ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΔΑΟΣ, ή Μαρία Ι. Κασσιμάτη, ή άμορφη παπαδοπούλα, κόρη του παπα-Θωδωρή Μεγαλοοικονομού ή Μεταξά, από τον Δρυμόνα.

Μαζί με τον έκλεκτό της καρδιάς της Γιάννη - Μπέη, από τα Πιτινιάνικα, ζήσανε πολλά χρόνια στο ΚΑΝΑ - ΜΑΛΛΑ της Κουρηλάδας, τα τελευταία 12 χρόνια όμως δόκλεψη ή πολυμελής οικογένειά ειχε εγκατασταθεί στο πρόσαιο του Σύνδου KINGS CROWE.

Πολλές κόσμος συμπολίτες και Αυστραλιάν συνάδελφες την άγαπήτη Μαρία ως την τελευταία της κατοικία και στη σοφό της κατατέθηκαν πολλά στεφάνια.

Στους βαρύτατα πληγμένους άγαπητούς μας σούχου της Γιάννη, τα παιδιά της 'Ελένη, Μηνά, Ρίτα, Σοφία, Δημήτρης και 'Αρετή, στους γαμπρούς, στις υφες και στα έγγονά της εκφράζουμε θερμότατα συλλυπη-

τά. Την φροντίδα της άνατροφής των 4 γιών της είχε άποκλειστικά εκείνη και μόλις οι δύο πρώτοι, Γιόργος και Κώστας, τελείωσαν το Δημ. Σχολείο Πιτινιανικών (σήμερα Μυρτιδιών), τάσσειλε στην 'Αμερική, να βρουν τον πατέρα τους.

Το 1926 που ο άνδρας της άδέχθηκες Σταματούλας ειχε καθαρώσει να άποκαταστήσει τους δύο γιούς του εκεί πότα απ' τον 'Ατλαντικό, στην τότε φιλόδοξη 'Αμερική και έτοιμαζόταν να γυρίσει, για μόνιμη πιά διαμονή στο χωριό του, στο Δρυμόνα, πέθανε κι' έτσι δεν πρόφτασε να πραγματοποιήσει το δεινρό του, να γυρίσει στο Τσιρίγω, κοντά στη γυναικά του και τη μητέρα των 2 παιδιών του, Μπότη και Βαζέριου και να μοιραστεί μαζί της τις μεγάλες φροντίδες παιδιών και περιουσίας.

Βαρή ήταν το τραύμα της. Μαθημένη στη μοναξιά της, στην όριστική πιά χηρεία της, συνέχισε, 'Εκλάψε τον θάνατο του πρώτου δειντή της, στο Γιόργου, στην 'Αμερική. Για να μορφοίσει τους άλλους δύο, Μπότη και Βαζέρι, έγκαταλείπει το μικρό χωριό της, το Δρυμόνα και εγκαθίσταται στην πρωτεύουσα του νησιού μας, στη Χώρα. 'Αρχολογεί με το έμποριο και άργότερα ίδρύει ύφανουργείο. Γίνεται κι' αυτό γνωστότερη με τα έκλεκτα προϊόντα της. Περιήρμα υφαντά ύφασματα, άλαντάδες, έξαιρετικές χειροποίητες κουβέρτες και σεντόνια (πατανέσι ποικιλώχρωμα). 'Η τσιριγώτικη λαϊκή τέχνη έδρασε στο πρόσωπό της τον πιο κατάλληλο έκφραστή. Τα δύο παιδιά της μεγάλωσαν και την εδούθησαν στην έργασίει της. Στο Λιδάδι έξασφαλίζει οικόπεδο, χτίζει το ύφαντήριό της. 'Επισκέπτεται τον Κώστα της στην 'Αμερική και άπαλυνει τον κρυφό πόνο του Κώστα, που ειχε γίνει πλούσιος επιχειρηματίας και δημιουργός μιάς πολύ άμορφης οικογένειας. Σε λίγους μήνες γυρίζει στο Λιδάδι με άστρα μαλλιά, άλλα ζωντανά, δούλη, πανέμνημη. Δεν κρύβει τις δημοκρατικές άρχες που κληρονομώσε από τον άνδρα της. 'Εργάζεται και αντίπα στους πικρούς κομματάρχες του αντιπαραδειγματικό του δικό της τρόπο. Κάποτε, το 1920, που έλασε την έκλογή ο μεγάλος 'Εθνάρχης Βενιζέλος, πολιτικός άνδράλης της προσπάθειας να την εγυαρισόνα. 'Ηταν συνήθεια στο Τσιρίγω να χτυπούν εντενέκετες έξω από τα σπία, όταν έχαναν στην έκλογή. Και ντουφεκίες στον άέρα ρίχνανε. Πήγαν λοιπόν και στο «άσος» της, στο Δρυμόνα, άρκετο και φωνάζαν: «Ε... Ε... Έπεσε...» (δηλ. ο Βενιζέλος). 'Χωρίς να φρονέει, από έμπότισμο του σπιτιού της τους έμαρσε με εύλογους νερά και τους άνάγκασε να το δάλουν τους άπόδα.

Ό πατέρας της ήταν παλαιός. 'Απ' αυτόν διδάσθηκε πίστη στο Θεό, λατρεία προς τη Μυρτιδιώτισσα και την 'Αγία 'Ελέσα και άγάπη προς τα έκκλησιαστικά γράμματα. Ειχε άπομνημονεύσει όσα ούτε οι παπάρχες καλά - καλά δεν ήξεραν. Ειχε προκάλει έντύπωση στους Μπροτοπολίτες, ιδιαίτερα στον άειμνηστο ΔΡΩΘΕΟ, που έγινε άκόμη και σπουδολός του στα Κυθηραϊκά 'Εκκλησιαστικά θέματα. Ο σ. Σατρίος πάντα την έπισκεπτόταν και την θαύμαζε.

Πιστή σούχου, στοργική μητέρα, πνεύμα άνθρωπο και προδευτικό, φιλελευθέρη, δραστήρια, καλή 'Ελληνική μητέρα και άφοσιωμένη χριστιανή, πρότιμος να κλείσει τα μάτια της με την άνάμνηση του άγαπημένου σούχου της.

Φιλεσπλάχνη, φιλόδωρη, φιλόφιλη όσο λίγος άνθρωπος, ειχε πάντα το σπία της άνοιχτό. Βοηθώσε, όσο μπορούσε και συνέχερε τον φαγό, τον έβνο, τον έξοριστο, Βούλγαρο, που γύρισε το 1941 από την 'Αλβανία. 'Ηταν μια χριστιανή με μεγάλη καρδιά, χρυσή ψυχή και ο Θεός την άνταμείει και άφως να φύγει από τον κόσμο άνωπο χριστιανικά, άνώδυνα, άναπαύονται, ειρηνικά. 'Ο Θεός να την άναπαύσει.

Φιλεσπλάχνη, φιλόδωρη, φιλόφιλη όσο λίγος άνθρωπος, ειχε πάντα το σπία της άνοιχτό. Βοηθώσε, όσο μπορούσε και συνέχερε τον φαγό, τον έβνο, τον έξοριστο, Βούλγαρο, που γύρισε το 1941 από την 'Αλβανία. 'Ηταν μια χριστιανή με μεγάλη καρδιά, χρυσή ψυχή και ο Θεός την άνταμείει και άφως να φύγει από τον κόσμο άνωπο χριστιανικά, άνώδυνα, άναπαύονται, ειρηνικά. 'Ο Θεός να την άναπαύσει.

Φιλεσπλάχνη, φιλόδωρη, φιλόφιλη όσο λίγος άνθρωπος, ειχε πάντα το σπία της άνοιχτό. Βοηθώσε, όσο μπορούσε και συνέχερε τον φαγό, τον έβνο, τον έξοριστο, Βούλγαρο, που γύρισε το 1941 από την 'Αλβανία. 'Ηταν μια χριστιανή με μεγάλη καρδιά, χρυσή ψυχή και ο Θεός την άνταμείει και άφως να φύγει από τον κόσμο άνωπο χριστιανικά, άνώδυνα, άναπαύονται, ειρηνικά. 'Ο Θεός να την άναπαύσει.

Φιλεσπλάχνη, φιλόδωρη, φιλόφιλη όσο λίγος άνθρωπος, ειχε πάντα το σπία της άνοιχτό. Βοηθώσε, όσο μπορούσε και συνέχερε τον φαγό, τον έβνο, τον έξοριστο, Βούλγαρο, που γύρισε το 1941 από την 'Αλβανία. 'Ηταν μια χριστιανή με μεγάλη καρδιά, χρυσή ψυχή και ο Θεός την άνταμείει και άφως να φύγει από τον κόσμο άνωπο χριστιανικά, άνώδυνα, άναπαύονται, ειρηνικά. 'Ο Θεός να την άναπαύσει.

Φιλεσπλάχνη, φιλόδωρη, φιλόφιλη όσο λίγος άνθρωπος, ειχε πάντα το σπία της άνοιχτό. Βοηθώσε, όσο μπορούσε και συνέχερε τον φαγό, τον έβνο, τον έξοριστο,

